

Bemærkninger til forslaget

De trafikskabte lokale miljøproblemer i form af røg, støj og møg er størst i byerne. Mange kommuner er da også begyndt at udarbejde handlingsplaner for trafik og miljø, men kommunerne og amtskommunerne har ikke i dag mulighed for i denne planlægning at anvende økonomiske styringsmidler for at begrænse den gennemkørende pendlingstrafik og den gennemkørende tunge lastbiltrafik i tætbebyggede byområder.

I regeringens »Natur- og Miljøpolitisk Redegørelse« side 483 kan man læse, at »Ud over parkeringsafgifter er bompunge eller vejskatter en mulighed for at regulere omfanget af den lokale biltrafik. Regeringen vil nærmere undersøge behovet for anvendelse af sådanne styringsmidler«.

Forslagsstillerne er ikke i tvivl om, at der er et behov for at udnytte disse økonomiske styringsmidler. Spørgsmålet er imidlertid, hvem der kan beslutte at oprette en betalingsring, bompunge, vejskatter m.v. Forslagsstillerne mener, at denne kompetence bør

overlades til de politisk valgte forsamlinger i kommunerne og i særlige tilfælde til amtskommunerne. Indtægterne fra ordningerne skal samtidig øremærkes til en tiltrængt forbedring af den kollektive trafik, således at den kollektive trafik kan opfylde det kollektive transportbehov, der skabes, når pendlere lader bilen stå.

Da det ikke er muligt helt at fjerne biltrafikken fra byerne, skal der være mulighed for, at en del af pengene anvendes til oprettelse af »støjpuljer« til at formindske støjen i boligområder, der støder op til større veje, herunder lydisolering af de boliger, der ligger klos op ad større trafik anlæg. Samtidig vil en sænkning af biltrafikken i byerne betyde, at flere parkeringspladser kan nedlægges, og at der kan oprettes veje og pladser, hvor både den kollektive trafik, cyklisterne og fodgængerne får langt bedre vilkår. De kommunale og regionale betalingsordninger skal således også kunne anvendes til finansiering af sådanne formål.